

Број захтева: _____

Датум: _____

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

- ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА -

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата др ЉИЉАНА (Марко) РАДУЛОВИЋ
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира ужа научна област Кривично право – предмет Кривично право
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом пуно радно време
4. До овог избора кандидат је био у звању ванредног професора
у које је први пут изабран 4. 05. 2005. године
за ужу научну област Кривично право

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 4. 05. 2010. године
2. Датум и место објављивања конкурса публикацији Националне службе за запошљавање «Послови» бр. 351 од 10. 03. 2010. и «Службени гласник РС» бр. 14 од 17. 03. 2010. године.
3. Звање за које је расписан конкурс ванредни или редовни професор

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА
И О РЕФЕРАТУ**

1. Назив органа и датум именовања комисије Изборно веће, 21. 12. 2009. године;

2. Састав Комисије за припрему извештаја:

Име и презиме	звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1. Др Зоран Стојановић	редовни проф.	Кривично право – предмет Кривично право	Универзитет у Београду - Правни факултет
2. Др Милан Шкулић	редовни проф.	Кривично право – предмет Кривично процесно право и Криминалистика	Универзитет у Београду - Правни факултет
3. Др Јован Ћирић	научни саветник	Кривичноправна	Институт за упоредно право у Београду

3. Број пријављених кандидата на конкурс један

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије није

5. Датум стављања реферата на увид јавности 12. 05. 2010. године

6. Начин (место) објављивања реферата огласна табла и Библиотека Факултета

7. Приговори није било

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА 29. 06. 2010. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Љиљане Радловић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Професор др Мирко Васиљевић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.62.ст.4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
02-број: _____

Београд

На основу члана 65. Закона о високом образовању и члана 27. став 1. тачка 1. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, Изборно веће Правног факултета Универзитета у Београду на VI седници од 29. јуна 2010. године, разматрало је реферат Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног ванредног или редовног професора за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично право на Правном факултету Универзитета у Београду, и утврдило

ПРЕДЛОГ

Бира се **др ЉИЉАНА РАДУЛОВИЋ**, ванредни професор, у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА** за **УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ КРИВИЧНО ПРАВО – предмет Кривично право** на Правном факултету Универзитета у Београду.

Предлог доставити Универзитету у Београду на даље одлучивање.

ПРЕДСЕДНИК ИЗБОРНОГ ВЕЋА

Професор др Мирко Васиљевић

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област: Кривично право, предмет Кривично право
Број кандидата који се бирају: 1
Број пријављених кандидата: 1
Имена пријављених кандидата:
1. проф. др Љиљана Радуловић

II - О КАНДИДАТИМА

Под 1.

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Љиљана (Марко) Радуловић
- Датум и место рођења: 7. септембар 1950. година, Ниш
- Установа где је запослен: Правни факултет Универзитета у Београду
- Звање/радно место: ванредни професор
- Научна, односно уметничка област: Кривично право, предмет Кривично право

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Правни факултет Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1973. година

Магистеријум:

- Назив установе: Правни факултет Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1979. година
- Ужа научна, односно уметничка област: Кривично право

Докторат:

- Назив установе: Правни факултет Универзитета у Београду
- Место и година одбране: Београд, 1987. година
- Наслов дисертације: Ослобођење од казне
- Ужа научна, односно уметничка област: Кривично право

Досадашњи избори у наставна и научна звања: Као асистент приправник запослила се на Правном факултету Универзитета у Београду 1. маја 1975 године. У звање асистента изабрана је 1979 године, у звање доцента 1988 године, у звање ванредног професора 2001 године.

3) Објављени радови

Име и презиме: проф. др Љиљана Радуловић	Звање у које се бира: редовни професор		Ужа научна, односно уметничка област за коју се бира: Кривично право, предмет Кривично право	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини				
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини	10	1		
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	2	6		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини		1		
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	9	2		
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини				
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	2	1		
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор		Број публикација у којима је аутор, а није једини или први	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера				
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора				
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)				

Напомене: 1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или AHCI листе су радови објављени;

2. Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука према табелама 1. и 2. који су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

4) - Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који ступају на снагу 1. октобра 2008. године.

„Малолетничко кривично право“, (2010), Центар за издаваштво и информисање Правног факултета, стр. 170+8, (15,5 ауторских табака – око 457.000 словних знакова), рецензенти професор др Обрад Перић и др Ивана Стевановић, научни сарадник у Институту за криминолошка и социолошка истраживања. (Монографија од националног значаја – **(M42–5 бодова)**, „Функција образовања у сузбијању малолетничког криминалитета“, Страни правни живот 1/2010, стр. 245-169. **(M52 - 2 бода)**, „Политика сузбијања малолетничког криминалитета: "What works"?», Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања 1-2/2009, стр. 7-23. **(M52 - 2 бода)**, „Малолетничко кривично право Француске“, Зборник Правног факултета Универзитета у Подгорици 38/2008, стр. 207-217. **(M52 - 2 бода)**, „Ново малолетничко право РС - криминалополитички аспект“, Зборник Правног факултета Универзитета у Подгорици 36/2008, стр. 114-127. **(M52 -2 бода)**, „Васпитни налози као посебне мере реаговања према малолетним учиниоцима кривичних дела“, Реферат по позиву на Међународном научном скупу: Кривичноправна питања малолетничке делинквенције, Београд, 21-22 март 2008, стр. 51-67. **(M31 -3 бода)**, „Нека питања кривичноправног аспекта сузбијања криминалитета (однос казнене политике законодавца и казнене политике судова“, Казнено законодавство и превенција криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд 2008, стр. 87-103. **(M45 - 1,5 бод)**, „Кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из чл. 289.ст.1.-поједини аспекти“, Ревиија за криминологију и кривично право, Београд, 2009., стр. 243 – 250, **(M52 -2 бода)**, „Кривично дело пореска утаја из чл. 229. КЗ РС -акценти из судске праксе“, Реферат за XII сусрете правника у привреди РС, који ће се одржати од 26-28 маја 2010. (прилог: потврда Удружења правника у привреди РС да је реферат прихваћен и да ће бити објављен у часопису Право и привреда). **(M52 - 2 бода)**, „Малолетничко кривично право Енглеске и Велса-између"етоса бриге и заштите" и "етоса одговорности и кажњавања", (рад предат редакцији Анала Правног факултета у Београду 9. марта 2010. У прилогу потврда Редакције Анала да је рад примљен за објављивање). **(M24 - 4 бода)**, „Политика сузбијања малолетничког криминалитета са елементима насиља“ (прилог: потврда о прихватању рада за објављивање, Зборник: Насилнички криминалитет: етиологија, феноменологија, превенција, која ће изаћи из штампе до краја маја 2010.). **(M45 - 1,5. бод)**.

Укупно: 27 бодова.

5) - Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

Била је ментор у изради два магистарска рада, више семинарских радова и члан комисије за одбрану шест магистарских теза. На докторским студијама укључена је у наставу и извођење испита, ментор је у изради једне докторске дисертације, а била је члан комисије за одбрану шест докторских теза. Овим активностима је као члан комисије за израду и одбрану магистарских и докторских теза, у одговарајућој мери дала допринос развоју научног подмлатка. Укључена је у наставне и испитне активности на мастер студијама кривичноправног смера, а као ментор или члан комисије, била је ангажована у изради и одбрани мастер радова.

6) - Оцена о резултатима педагошког рада

Обавезно приказати и мишљење студената

Од заснивања радног односа, на основним студијама проф. др Љиљана Радуловић је држала вежбе, руководила стручним групама, а од избора у звање доцента изводи наставу из предмета Кривично право, Општи и Посебни део, као и из опционог предмета Криминална политика. У току две школске године изводила је наставу из предмета Судска психологија. Обавља испите из Кривичног права и Криминалне политике. На магистарским студијама, од избора у звање доцента, била је укључена у наставне активности као и у испитивање на усменим магистарским испитима.

Студентска евалуација квалитета предавања професора др Љиљане Радуловић је вршена током школске 2007/08 и 2008/09 и према резултатима анонимно спроведених анкета студената који су похађали њена предавања, квалитет одржаних предавања је на врло високом нивоу. На скали од 1 до 5, укупне просечне оцене предавања проф. др Љиљане Радуловић из Кривичног права на основним академским студијама су: **4.34** (вредновање од 16. маја 2008) и **4,43** (вредновање од 19. маја 2009), а на дипломским академским студијама **4.74** (вредновање од 16. децембра 2008).

7) - Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Као председник радне групе учествовала је у изради Закона о државном тужиоцу Републике Црне Горе (1993), као члан радне групе у изради Закона о прекршајима (2000). Проф. др Љиљана Радуловић је учествовала у следећим научно-истраживачким пројектима: 1. Конституисање Србије као модерне правне државе, Правни факултет Универзитета у Београду и Министарство науке, 1995 – 2004 и 2. Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ, Центар за пројекте Правног факултета Универзитета у Београду (2005-2010). Проф. др Љиљана Радуловић је написала следеће краће стручне радове, који су објављени пре стицања наставног звања у којем је сада: 1. Тезаурус за правну област, Кривично право, Општи део, Пројекат Савезног секретаријата за правосуђе и Савезног суда, (1988) и 2. Одреднице за Општу енциклопедију права /саучесништво, саизвршилаштво, помагање, подстрекавање, посредно извршилаштво и седам одредница из Посебног дела КЗ/, (2001). Предавала је на

специјалистичким и струковним студијама: 1.“Иновирање знања за кадрове из правосуђа“-Правни факултет и Министарство правде РС (1996), као и 2. „Тероризам, организовани криминалитет и корупција“ (2007-2010).

Напомена: На исти начин приказати кандидата под 2. и сваког следећег пријављеног кандидата.

4.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија закључује да се радови проф. др Љиљана Радуловић одликују лепим стилем уз коришћење солидних стручних аргумената, као и да се кандидаткиња последњих година претежно бави облашћу малолетничког кривичног права. У структури радова написаних после избора у звање ванредног професора, упадљиво доминирају радови из те области. Једини монографски рад који је написан у периоду после избора у звање ванредног професора и као такав узет у обзир за оцену је посвећен малолетничком кривичном праву, а и већина оцењених чланака у овом извештају се такође баве том проблематиком.. Комисија ипак, овакву релативно уску оријентацију кандидата није сматрала значајним недостатком, тим пре што малолетничко кривично право неспорно заслужује да му се поклони већа пажња и као научној кривичноправној субдисциплини, али и као одговарајућем новом предмету на Правном факултету Универзитета у Београду. Комисија очекује да кандидат након избора у највише наставничко звање, опет поклони одговарајућу пажњу и другим кривичноправним областима. Комисија је оценила и на одговарајући начин бодовала и два чланка која још нису објављена, али у погледу којих је званично потврђено да су примљена за објављивања и који ће бити објављени док још траје поступак избора. Из свега изложеног, произлази закључак Комисије да је професор др Љиљана Радуловић у квалитативном смислу, с обзиром на садржину радова које је написала и објавила, као и у квантитативном смислу, с обзиром на број својих радова и бодове које ти радови носе, показала потребну стручност и испољила одговарајући научни ниво. Комисија је имала у виду и ценила и резултате њених досадашњих активности на Правном факултету Универзитета у Београду, резултате у обезбеђивању научно-наставног подмлатка, као и доприносе у развоју наставе и других делатности високошколске установе. На основу свега претходно изложеног, Комисија је мишљења да је професор др Љиљана Радуловић испунила услове прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Београду, Статутом Правног факултета Универзитета у Београду, те Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, које је усвојио Сенат Универзитета у Београду, за **избор у звање редовног професора** за ужу научну област **Кривично право** – предмет **Кривично право**.

Место и датум: _____

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком донетој на седници од 21. децембра 2009 године, одређени смо за чланове Комисије која ће припремити извештај о кандидатима пријављеним на конкурс за заснивање радног односа на радном месту једног ванредног или редовног професора за **ужу научну област Кривично право -предмет кривично право**, па поступајући у складу са наведеном одлуком, а након што смо се упознали са достављеном документацијом, подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за радно место једног ванредног или редовног професора за ужу научну област Кривично право-предмет кривично право који је објављен у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ бр.351 од 1. марта 2010, и у “Службеном гласнику РС”, бр. 14 од 17. марта 2010 године пријавио се као једини кандидат др Љиљана Радуловић ванредни професор кривичног права на Правном факултету Универзитета у Београду.

Основни биографски подаци кандидата

Љиљана Радуловић је рођена 7. септембра 1950. године у Нишу. Основну школу, гимназију и Правни факултет завршила је у Београду, са просечном оценом 9.44. У току целокупног школовања, укључујући и студије на Правном факултету, награђивана је за постигнут успех, као и на конкурсима за израђене тематске радове. У току магистарских студија усмени магистарски испит је положила са одликом и одбранила магистарски рад под називом „Кривична одговорност саучесника“. Докторску тезу под називом „Ослобођење од казне“ одбранила је 1987 године. Говори енглески и руски језик и пасивно влада португалским језиком.

Као асистент приправник запослила се на Правном факултету Универзитета у Београду 1. маја 1975 године. У звање асистента изабрана је 1979 године, у звање доцента 1988 године, у звање ванредног професора 2001 године. У периоду од августа 2001 до маја 2005 године мировао јој је радни однос на Правном факултету у Београду, јер је у том периоду обављала дужност амбасадора наше земље у Лисабону.

Положила је Правосудни испит са одликом. Боравила је 1986 године у Лондону на краћем стручном усавањавању, као стипендиста Републичке заједнице за науку СР Србије. Била је продекан за наставу у три мандата, секретар Катедре за кривичне науке, као и секретар и члан већег броја факултетских комисија, председник и члан комисија за израду факултетских правилника, комисије за пријемне испите, и др. Била је члан Савета Правног факултета, Издавачког одбора часописа „Анали Правног факултета“, Библиотечког одбора, организационих тела за припрему научних скупова, један од управника летње школе „Албах“, председник је комисије за нострификацију диплома.

Наставне активности на Факултету и друге стручне активности

Од заснивања радног односа, на основним студијама проф. др Љиљана Радуловић је држала је вежбе, руководила стручним групама, а од избора у звање доцента изводи наставу из предмета Кривично право, Општи и Посебни део, као и из опционог предмета Криминална политика. У току две школске године изводила је наставу из предмета Судска психологија. Обавља испите из Кривичног права и Криминалне политике. На магистарским студијама, од избора у звање доцента, била је укључена у наставне активности као и у испитивање на усменим магистарским испитима. Била је ментор у изради два магистарска рада, више семинарских радова и члан комисије за одбрану шест магистарских теза. На докторским студијама укључена је у наставу и извођење испита, ментор је у изради једне докторске дисертације, а била је члан комисије за одбрану шест докторских теза. Овим активностима је као члан комисије за израду и одбрану магистарских и докторских теза, у одговарајућој мери дала допринос развоју научног подмлатка. Укључена је у наставне и испитне активности на мастер студијама кривичноправног смера, а као ментор или члан комисије, била је ангажована у изради и одбрани мастер радова. Предавала је на специјалистичким и струковним студијама: 1. „Иновирање знања за кадрове из правосуђа“–Правни факултет и Министарство правде РС (1996), као и 2. „Тероризам, организовани криминалитет и корупција“ (2007-2010).

Кандидат је приложио извештај о студентској евалуацији на основним и мастер студијама, сходно коме је педагошки рад проф. др Љиљане Радуловић веома позитивно оцењен. Тако, у школској 2007/2008 години укупна просечна оцена износи 4.34 (25 студената учествовало у вредновању), у школској 2008/09 укупна просечна оцена је 4.43 (49 студената), док је на дипломским академским студијама (мастер) та оцена у школској 2008/09 години 4.74 (7 студената).

Као председник радне групе учествовала је у изради Закона о државном тужиоцу Републике Црне Горе (1993), као члан радне групе у изради Закона о прекршајима (2000). Проф. др Љиљана Радуловић је учествовала у следећим научно-истраживачким пројектима: 1. Конституисање Србије као модерне правне државе, Правни факултет Универзитета у Београду и Министарство науке, 1995 – 2004 и 2. Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ, Центар за пројекте Правног факултета. Написала је краће стручне радове пре стицања наставног звања у којем је сада: 1. Тезаурус за правну област, Кривично право, Општи део, Пројекат Савезног секретаријата за правосуђе и Савезног суда, (1988) и 2. Одреднице за Општу енциклопедију права /саучесништво, саизвршилаштво, помагање, подстрекавање, посредно извршилаштво и седам одредница из Посебног дела КЗ/, (2001).

СТРУЧНИ И НАУЧНИ РАДОВИ

1. Радови написани пре избора у звање доцента:

А) радови монографског карактера:

1. „Кривична дела угрожавања јавног саобраћаја на путевима“ (коауторство, Славија Прес, Нови Сад, 1987)
2. „Ослобођење од казне, докторска дисертација“, (1987), Правни факултет Универзитета у Београду.

3. „Кривична одговорност саучесника у кривичном праву СФРЈ“, магистарска теза, (1979), Правни факултет Универзитета У Београду.

Б) чланци, прикази, судска пракса, научни скупови:

1. „Сличности и разлике између чл. 45. КЗ СФРЈ и параграфа 60. КЗ СР Немачке“, Анали Правног факултета у Београду 3/1988, стр. 270-277./Ч/
2. „Нека питања међусобног односа и законског разграничења института ослобођења од казне са условном осудом, судском опоменом и незнатном друштвеном опасношћу“, Анали Правног факултета у Београду 5/1988, стр.542-554./Ч/
3. „Актуелни ставови о казни у Совјетској кривичнопројектној теорији“ Анали Правног факултета у Београду 1/1989, стр. 52-62./Ч/
4. „Допринос остварењу кривичног дела-основ за разграничење саучесништва од делатности које се предузимају после извршења кривичног дела“, Анали Правног факултета у Београду 5/83, стр. 957-960./СП/
5. „Шеснаесто редовно годишње саветовање Савеза удружења за кривично право и криминологију Југославије“ /фак. Хроника/, Анали Правног факултета у Београду 6/78, стр. 848-858./П/.
6. „Академија наука СССР-Институт государства и права: *Уголовное право*, Москва 1978.“ Анали Правног факултета у Београду 1-2/82, стр.201-219./П/
7. „Др Душан Јаковљевић:*Рехабилитација у кривичном праву*“, Научна књига, Београд 1981, Анали Правног факултета у Београду 5/82, стр. 891-898./П/
8. Саопштење на научном скупу „Актуелна питања криминалне политике у Југославији“, Југословенска ревија за кривично право и криминологију (ЈРКК) 1-2/86, 360-375.

2. Радови на основу којих је бирања у звање ванредног професора:

А) Рад монографског карактера:

„Криминална политика „(1999), Центар за публикације Правног факултета, у Београду, стр. 271+10.

Б) чланци и прикази:

1. „Незнатна друштвена опасност“, Анали Правног факултета у Београду 4/91, стр. 408-416.
2. „Кривично дело спречавања или ометања јавног скупа“, Анали Правног факултета у Београду 3-4/93, стр. 284-294.
3. «Приказ монографије Д. Николића "Кривични законик Кнежевине Србије", Анали Правног факултета у Београду 5/1992, стр. 494-498.

В) прилози у зборницима:

1. „Прилог проблему одређивања законодавне надлежности у области кривичног права“ (Зборник-Неки проблеми Устава и конституисања правне државе), Правни факултет Универзитета у Београду 1994, стр. 124-128.
2. „Ђорђе Ценић-Објасненија Казнителног законика за Књажевство Србију“ (Зборник-Научно наслеђе Правног факултета у Београду), Правни факултет Универзитета у Београду 1994, стр. 283-290.
3. „Основи искључивања кривичног дела“ (2,5 ауторска табака публикована у материјалу са специјалистичког курса: Иновација знања у области кривичног права, Правни факултет Универзитета у Београду и Министарства правде Републике Србије, 1995.
4. „Кривичноправна заштита радних односа (Зборник-Запошљавање социјални проблеми), Правни факултет Универзитета у Београду 1996, стр. 201-206.
5. „Неки криминалополитички аспекти реформе кривичног законодавства“ (Зборник-Проблеми привреде и права у транзицији), Правни факултет Универзитета у Београду 1996, стр. 139-152.
6. «Конвенција ОУН о правима детета из 1989. г. и инкриминације у КЗ СР Југославије» (Зборник-Међународно кривично правна питања и Хашки трибунал), Правни факултет Универзитета у Београду 1997, стр. 31-43.
7. „Ђорђе Д. Ценић-допринос развоју кривичноправне мисли у Србији XIX века“, Зборник: Наука и техника у Србији 1854-1904, Универзитет у Крагујевцу

Г) Учесће у научним скуповима

1. „Слободан Јовановић о изборном Казненом закону“, Дело Слободана Јовановића у свом времену и данас, Реферати са научног скупа одржаног 5-6 јуна 1991. Правни факултет 1991, стр.115-121.
2. „Мере безбедности медицинског карактера“, Саветовање у организацији Института за криминолошка и социолошка истраживања, Златибор 1993, (саопштење).
3. „Убиство и нужна одбрана“, Копаоничка школа природног права 1995. Правни живот 9/95, стр. 131-139.
4. „Ослобођење од казне, Будва“, 1998. "Изрицање и извршење кривичних санкција", Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд 1998, стр. 150-159.
5. Доброволни одустанак од к.д. убиства, Саветовање у организацији Института за криминолошка и социолошка истраживања, Будва 2000, (саопштење).

3. Радови после избора у звање ванредног професора

А) монографија:

„Малолетничко кривично право“, (2010), Центар за издаваштво и информисање Правног факултета, 170+8. страна, (15,5 ауторских табака – око 457.000 словних знакова), рецензенти професор др Обрад Перић и др Ивана Стевановић, научни сарадник у Институту за

криминолошка и социолошка истраживања. (Монографија од националног значаја – (M42– 5 бодова).

Монографија обухвата седам поглавља. У првом поглављу аутор одређује појам малолетничког кривичног права као саставног дела корпуса кривичноправних дисциплина, а малолетничко кривично законодавство Републике Србије као део основног кривичног законодавства РС. Ступањем на снагу, 1. јануара 2006 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (у даљем тексту ЗОМУКД), Република Србија у складу са препорукама међународних правних докумената, по први пут добија аутономно малолетничко материјално, процесно и извршно кривично законодавство. Аутор се у свом раду бави превасходно *материјалним аспектом овог закона*. У оквиру другог поглавља изложена је проблематика односа малолетничког кривичног права са појединим научним дисциплинама. У савременим правним системима посебно малолетничко кривично право је готово опште прихваћен концепт заснован на уважавању специфичности: биопсихичке структуре личности малолетника и са тим повезаног питања одговорности и кривице за учињене деликте; етиологије и феноменологије малолетничке делинквенције; сврхе примене кривично-правних санкција и мера на ову категорију делинквената; особености на плану процедуре и у фази извршења санкција и мера; као и потребе за посебном друштвено-превентивном и кривичноправном политиком сузбијања малолетничког криминалитета.

У трећем поглављу изложена су основна кривичноправна начела (законитост, легитимност, индивидуализација, превенција и хуманост). Истакнуто је да су нека начела која су данас готово опште прихваћена у укупној кривично правној области, своју почетну афирмацију у великој мери остварила управо на терену малолетничког кривичног права. То се, пре свега, односи на шире прихватање начела индивидуализације, индивидуалне превенције и начела хуманости. Констатовано је и да стандарди и начела на које упућује неколико међународноправних докумената, од којих је најзначајнија Конвенција о правима детета, представљају важан путоказ у изградњи законодавства и праксе у области малолетничког кривичног права. У вези са начелом законитости указано је на значај и домаћај дискреционог права како би се у конкретним случајевима доносиле најцелисходније одлуке, код начела легитимности на посебан значај принципа *ultima ratio* у малолетничком праву, код начела индивидуализације да су се чак и најконзервативнији класицисти почетком прошлог века сложили да се у третирању малолетника овај принцип мора примењивати. У четвртном поглављу је приказан кривичноправни положај малолетника од периода доминације репресивног концепта у коме је малолетни учинилац третиран као делинквент у малом, до увођења института разбора и његове улоге у схватању значаја кривичне одговорности и кажњавања малолетника. Истакнуто је да су теоријске претпоставке настале у оквиру појединих школа утицале на хуманизацију положаја малолетника. Од краја деветнаестог века на законодавном плану почињу да се називу кретања која ће довести до стварања аутономног малолетничког правног система и правосуђа у све већем броју земаља. Указано је и на положај малолетника у законодавству које је важило на нашим просторима, почев од Казнитељног законика за Кнежевину Србију из 1860 године, до законодавних решења после Другог светског рата и доношења ЗОМУКД. Пето поглавље садржи излагања о основним моделима кривичноправног положаја малолетника. Малолетничко кривично право је изразито динамичан систем који се мењао у складу са захтевима праксе за што ефикаснијим концептом сузбијања криминалитета ове старосне категорије. У савременим условима регулисање /кривично/ правног положаја малолетника укључује и високе стандарде на

плану поштовања људских права, што је императив демократски и хумано оријентисане криминалнополитичке стратегије.

Након што су прошли векови током којих је доминирао *репресивни приступ*, у XX веку се развија неколико значајних модела сузбијања криминалитета малолетника. У овом поглављу су најпре приказана два основна модела: заштитнички */welfare/* модел, за који се сматра да изражава идеје позитивизма о детерминисаности криминалног понашања и третманском и корективном приступу у сузбијању поврата; и правосудни модел */justice model/*, који афирмише идеје класичне школе о значају принципа легалитета, слободе воље и сразмерности у примени санкција, чиме се задовољава начело правде и правичности. Остали системи, од којих се посебно издвајају модел *ресторативне правде* и *нео-корекционализам*, представљају подваријанте ова два основна модела. Највећи број земаља полазећи од своје традиције, политичке, економске, културне реалности и реалности стања криминалитета, комбинује више система, па су елементи заштитничког, правосудног и модела ресторативне правде, присутни у већини малолетничких законодавстава. И међународноправни документи изражавају исти еклектизам-инсистира се на упознавању личности малолетника, деловању у његовом најбољем интересу, фаворизује се избегавање судског поступка када год је то могуће и примена парапеналних мера као алтернатива кажњавању, али се инсистира и на гарантовању људских права малолетника у сукобу са законом, на процесним гаранцијама, као и на заштити интереса жртве. И одредбе ЗОМУКД изражавају овакав приступ, односно кривичноправни положај малолетника према нашем малолетничком кривичном законодавству, одређују елементи карактеристични за више различитих модела. Шесто поглавље под називом Малолетничко кривично право РС-односно према савременим тенденцијама, садржи излагања о основама на којима се граде малолетнички кривичноправни системи савремених држава и однос наше регулативе са овим тенденцијама. Укључена су излагања о принципима поступања у најбољем интересу малолетника и минималне интервенције, о значају васпитавања, образовања, ресоцијализације и социјалне инклузије, о значају укључивања вансудских институција и органа у поступак избора и извршења санкција и мера, о заштити интереса жртве.

У закључним излагањима овог поглавља је истакнуто да вредносни концепт на коме је изграђен и садржински уобличен систем норми у ЗОМУКД, као и усаглашеност са препорукама релевантних међународних докумената, чине овај закон изразито модерним правним актом, који се може упоредити са најнапреднијим законима из ове области, али да има доста простора за даље усавршавање постојећих и за инплементирање нових решења. Посебно треба имати у виду да је добрим делом законодавац рачунао да ће вредност овога закона у доприносу сузбијања криминалитета малолетничке популације, у великој мери зависити и од унапређења и развоја других друштвених и институционалних сегмената, без чега није реално очекивати ни минималне, а поготово не оптималне резултате.

Аутор указује да у нашој држави на плану сузбијања малолетничког криминалитета и других форми анти-социјалног понашања, постоји велики непокривени простор за шире ангажовање органа и институција локалне заједнице, за приватну иницијативу, волонтерски рад, и сл. У упоредној пракси постоје разноврсни модели програма терапеутског, медицинског, саветодавног, образовног, културног, и сл. садржаја, којима се делује на отклањање узрока криминалитета, на социјалну инклузију осуђиваних малолетника, на помоћ породицама малолетних делинквената да се суоче и изборе са проблемима својих најмлађих чланова. Подстицање локалне средине да се ангажују на овоме плану, нарочито је присутно у развијеним земљама

које имају могућност да улажу неопходна материјална средства, али у којима се пореским и другим инструментима подстичу и приватна улагања за овакве циљеве, који су велики бенефит за друштво. Седмо поглавље садржи излагања о *систему мера и санкција према ЗОМУКД*. Аутор је посебну пажњу посветио излагањима о *васпитним налозима* као новим мерама којима је по први пут уведена могућност скретања појединих кривичних ствари малолетника изван судске процедуре (диверзиони модел). У посебним поглављима обрађена је проблематика појединих васпитних мера, са освртом на упоредноправна решења, како би се добила представа о мери у којој наше законодавство кореспондира са савременим законским решењима из ове области. Завршна излагања се односе на *малолетнички затвор*, једину казну која се према ЗОМУКД може применити на малолетне учиниоце кривичних дела. Обрађена су основна питања почев од услова за изрицање ове казне и елемената релевантних за њено одмеравање. На крају је аутор приказао решења садржана у законодавствима Канаде, Немачке, Енглеске и Велса. Својом монографијом кандидат је дао допринос даљем развоју малолетничког кривичног права у нашој земљи, као особене области која је свакако део кривичног права, али је у многим аспектима веома удаљена од класичног кривичног права, те се значајно додирује и са неким ванправним дисциплинама.

Б) чланци, прилози у зборницима, научни скупови:

1. „Функција образовања у сузбијању малолетничког криминалитета“, Страни правни живот 1/2010, стр. 245-169. **(М52 - 2 бода)**.

Аутор указује да свака држава прилагођава стратегију сузбијања криминалитета младе популације сопственим могућностима и у складу са традицијом, степеном економског, политичког, социјалног и културног развоја у датом времену. Без обзира на разлике, присутне су одређене тачке повезивања у оквиру којих се образовање препознаје као неопходан сегмент и у оквиру друштвенопревентивне и кривичноправне политике сузбијања криминалитета. У раду је указано да се савремене државе суочавају са проблемом великог броја младих који живе на друштвеној маргини, са минималним могућностима за запослење, на околност да истраживања показују да је највећи број малолетних делинквената у раном узрасту изостајао или напустио школовање. Разматрајући овај проблем поједини аутори указују да рационалан одговор на повезаност сиромаштва-криминала-социјалне маргинализације, у великој мери лежи у стварању услова за укључивање младих у образовне процесе који ће им олакшати добијање одрживог, смисленог и добро плаћеног посла. У раду су приказани неки од програма који су у појединим државама дали одређене резултате.

2. „Политика сузбијања малолетничког криминалитета: "What works"?», Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања 1-2/2009, стр. 7-23. **(М52 - 2 бода)**.

У раду се указује да у савременим условима, када је углавном достигнут циљ издвајања малолетничког кривичног права из корпуса општег кривичног права, у фокусу теорије и праксе налазе се бројни проблеми повезани са чињеницом да и на глобалном и на националном плану није установљен модел који улива оптимизам када је реч о сузбијању малолетничког криминалитета. У литератури се са основом истиче да није могућ „директан трансвер“ малолетничког правосудног система из једне у другу средину, али да се може прихватити оно што се показало као прогресивно, ефикасно и кохерентно у политици и пракси у одређеним срединама. Поједини програми који се у дужем периоду примењују у појединим државама, а евалуације су потврдиле значајне превентивне резултате, заслужују пажњу, посебно ако су усмерени

на редуковање примене институционалних санкција чије негативне последице данас готово да не подлежу оспоравању. У раду је приказан део програма *Juvenile Detention Alternative Initiative* за сузбијање малолетничке делинквенције, који се у дужем раздобљу примењује у Чикагу, у округу Cook /Cook County, Chicago/, а према релевантним истраживањима, постигнути су завидни резултати, нарочито као алтернатива институционалним санкцијама.

3. „Малолетничко кривично право Француске“, Зборник Правног факултета Универзитета у Подгорици 38/2008, стр. 207-217. (**М52 - 2 бода**).

За изучавање еволуције кривичноправног положаја малолетника право Француске у овој области представља значајан извор. На примеру ове државе може се пратити прогрес од дугог периода доминације репресивног модела поступања према малолетницима који су имали статус „делинквент у малом“, до прихватања хуманијег модела и коначног остварења идеала доношења аутономног малолетничког кривичног законодавства. Аутор је изложио основе поступања са малолетницима од доношења Кривичног законика из 1791 и Наполеоновог кривичног законика, до савремених решења..

4. „Ново малолетничко право РС - криминалополитички аспект“, Зборник Правног факултета Универзитета у Подгорици 36/2008, стр. 114-127. (**М52 -2 бода**).

У чланку се наглашава да је за свако друштво један од основних криминалополитичких изазова проналажење што ефикаснијег концепта сузбијања малолетничког криминалитета, а да се као један од предуслова сматра постојање аутономног малолетничког кривичног законодавства. Указано је на основне претпоставке за издвајање малолетничког законодавства, историјску димензију овог процеса као и најзначајније елементе/проблематика кривице малолетника, посебности у области санкција, њихове сврхе и критеријума за одмеравање/, који оправдавају издвајање овог законодавства из општег КЗ. Ступањем на снагу ЗОМУКД, 1. јануара 2006, Република Србија је добила аутономно малолетничко законодавство и у овој области ускладила своје прописе са препорукама релевантних међународних правних докумената. У раду је указано на значајне новине на плану система кривичних санкција, али и на увођење посебних мера-васпитних налога, као инструмената диверзионог модела реаговања на малолетнички криминалитет.

5. „Васпитни налози као посебне мере реаговања према малолетним учиниоцима кривичних дела“, Реферат по позиву на Међународном научном скупу: Кривичноправна питања малолетничке делинквенције, Београд, 21-22 март 2008, стр. 51-67. (**М31 -3 бода**).

У раду су истакнути сви значајни аспекти који васпитне налоге одређују као мере *sui generis*, а затим и анализирана поједина питања везана за законско одређивање услова за њихову примену, органа надлежних за одлучивање о примени ових мера, наглашена „двострука“ сврха васпитних налога. Такође, приказани су поједини васпитни налози и указано на криминалополитичку функцију ових мера са аспекта заштите интереса жртва и малолетног учиниоца, као и заштите друштвених интереса. Указано је и на упоредноправни аспект у конципирању мера сличних нашим васпитним налозима, као и на препоруке међународних правних докумената за ширим укључивањем оваквих мера у национална законодавства.

6. „Нека питања кривичноправног аспекта сузбијања криминалитета (однос казнене политике законодавца и казнене политике судова“, Казнено законодавство и превенција криминалитета, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд 2008, стр. 87-103. (**М45 - 1,5 бод**).

У раду се указује на елементе друштвенопревентивне и кривичноправне политике сузбијања криминалитета и посебно на однос криминалнополитичке функције кривичног законодавства и политике изрицања кривичних санкција као судске функције. Кандидаткиња указује да је у свим друштвима у пракси присутан одређен степен раскорака у овом односу, он има различите узроке али је последица увек негативна са аспекта остваривања превентивних циљева. У том смислу, када су разлике значајно велике, путем одређених механизма се мора успоставити одређени поредак у коме, полазећи од подељених надлежности, законодавац и судови морају усклађено да делују.

7. „Кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из чл. 289.ст.1.-поједини аспекти“, Ревизија за криминологију и кривично право, Београд, 2009., стр. 243 – 250, (M52 -2 бода).

Аутор се у раду бави кривичноправном политиком сузбијања деликата којима се угрожава безбедност јавног саобраћаја на путевима, која представља само део друштвених напора да се смањи обим саобраћајних незгода у којима се угрожавају и повређују најзначајније вредности човека као што су живот и телесни интегритет, али и имовина и друга добра. Истиче се да околност да се и у оквиру прекршајног права пружа заштита наведеним вредностима, захтева разграничење кривичних дела којима се угрожава безбедност јавног саобраћаја од саобраћајних прекршаја. На овоме плану су основни критеријуми разграничења објективни услови инкриминације, што поред околности да се ради о деликтима бланкетног карактера, деликтима за чије извршење је од значаја и питање доприноса других учесника у саобраћају и у вези са тим домет начела поверења у саобраћају, указује да се и код објективних и код субјективних елемената овог кривичног дела судска пракса сусреће са проблемима које није једноставно разрешити. У раду су изнети поједини ставови о спорним питањима у вези са овом инкриминацијом, а одабиром судске праксе аутор је настојао да укаже на приступ у пракси у вези са дилемама које се сусрећу у литератури која се бави проблематиком саобраћајних деликата.

8. „Кривично дело пореска утаја из чл. 229. КЗ РС -акценти из судске праксе“, Реферат за XII сусрете правника у привреди РС, који ће се одржати од 26-28 маја 2010. (прилог: потврда Удружења правника у привреди РС да је реферат прихваћен и да ће бити објављен у часопису Право и привреда). (M52 - 2 бода).

Аутор истиче да кривично дело *пореске утаје* припада деликтима против привреде, у ужем смислу категорији фискалних деликата. Поред сложености објекта кривичноправне заштите и алтернативно прописане радње извршења, на сложену природу ове инкриминације посебно утичу начин на који је законодавац одредио диспозицију норме из чл. 299, па је излагање усмерено на проблематику која произилази из околности да је дело бланкетног карактера, као и да је постојање овог кривичног дела додатно одређено објективним условом инкриминације. У чланку се посебно наглашавају значај одређеног раскорака између казнене политике законодавца и казнене политике судова, као и новине у законодавству које се односе на поштравање прописаних казни за поједине облике и на увођење нове инкриминације (чл.229 а). Поједина питања су илустрована одлукама из судске праксе.

9. „Малолетничко кривично право Енглеске и Велса-између"етоса бриге и заштите" и "етоса одговорности и кажњавања", (рад предат редакцији Анала Правног факултета у Београду 9. марта 2010. У прилогу потврда Редакције Анала да је рад примљен за објављивање). (M24 - 4 бода).

Аутор у раду излаже сумаран преглед најзначајнијих нормативних решења која су од почетка прошлог века до савременог периода обележила политику сузбијања малолетничког криминалитета у Енглеској и Велсу. У питању је правни систем који је интересантан са више аспеката: са једне стране, из овог правног система потичу неке од најзначајнијих иновација у области поступања са малолетницима у сукобу са законом, као што су реформаторске и индустријске школе, установљење посебних судова за малолетнике, формирање пробацијских и социјалних служби специјализованих за рад са малолетним учиниоцима кривичних дела, развијање система алтернативних мере и санкција као и концепта намирања жртве, увођење мултиагенцијских тимова за рад са малолетним учиниоцима кривичних дела, и др. У раду се истиче да без обзира на овако строге квалификације, не може се занемарити велики допринос који је малолетничко кривично право Енглеске и Велса имало на модернизацију и хуманизацију у овој области. У раду је посебно указано на савремена решења која на принципу „двоструког колосека“ омогућавају диференцирање третмана малолетних учинилаца према природи и тежини учињених дела, како у погледу санкција и диверзионих мера, тако и у погледу процесноправног третмана.

10. „Политика сузбијања малолетничког криминалитета са елементима насиља“ (прилог: потврда о прихватању рада за објављивање, Зборник: Насилнички криминалитет: етиологија, феноменологија, превенција, која ће изаћи из штампе до краја маја 2010.). (M45 - 1,5. бод).

У раду се наглашава да у већини земаља нема посебне стратегије у сузбијању малолетничког криминалитета са елементима насиља, без обзира што је у већини земаља забележен пораст оваквих деликата, чак и када нема значајнијег пораста укупног криминалитета малолетничке популације. Од земаља европске уније, Данска се помиње као прва која је приступила изради „специфичне политике“ на овоме плану, а данас су приметни значајни напори у овом правцу како на плану друштвене превенције насиља у свим појавним облицима /хулиганство, кривична дела, и др./, тако и на плану превенције кроз кривичноправне норме. У раду је указано на основе сузбијања малолетничког криминалитета са елементима насиља у оба превентивна подручја. Интересантно је да се и Светска здравствена организација укључила у борбу против насиља, указујући да је ова појава трећи узрок смртности особа узраста од 15-44 године. Аутор указује и на појаву директног утицаја политичких фактора и често инструментализованог јавног мњења, на заоштравање казнене политике према малолетницима који врше насилне деликте, сматрајући да је у реаговању на ове форме делинквенције, један од императива и проналажење баланса између задовољења интереса жртве, ефикасних мера које се примењују на малолетне учиниоце уз истовремено постизање ефикасне заштите друштвених интереса.

Закључна оцена и предлог Комисије

Комисија закључује да се радови проф. др Љиљана Радуловић одликују лепим стилем уз коришћење одговарајућих аргумената, као и да се кандидаткиња последњих година претежно бави облашћу малолетничког кривичног права. У структури радова написаних после избора у звање ванредног професора, упадљиво доминирају радови из те области. Комисија ипак, овакву релативно уску оријентацију кандидата није сматрала значајним недостатком, тим пре што малолетничко кривично право заслужује да му се поклати већа пажња и као научној кривичноправној субдисциплини, али и као одговарајућем новом предмету на Правном факултету Универзитета у Београду.

Комисија очекује да кандидат након избора у највише наставничко звање, опет поклони одговарајућу пажњу и другим кривичноправним областима.

Комисија је оценила и на одговарајући начин бодовала и два чланка која још нису објављена, али у погледу којих је званично потврђено да су примљена за објављивања и који ће бити објављени док још траје поступак избора.

Из изложеног, произлази закључак Комисије да је професор др Љиљана Радуловић у квалитативном смислу, с обзиром на садржину радова које је написала и објавила, као и у квантитативном смислу, с обзиром на број својих радова и бодове које ти радови носе, показала потребну стручност и испољила одговарајући научни ниво. Комисија је имала у виду и ценила и резултате њених досадашњих активности на Правном факултету Универзитета у Београду, резултате у обезбеђивању научно-наставног подмлатка, као и доприносе у развоју наставе и других делатности високошколске установе.

На основу свега претходно изложеног, Комисија је мишљења да је професор др Љиљана Радуловић испунила услове прописане Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Београду, Статутом Правног факултета Универзитета у Београду, те Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, које је усвојио Сенат Универзитета у Београду, за **избор у звање редовног професора** за ужу научну област **Кривично право** – предмет **Кривично право**, те стога, ова Комисија Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду чини

п р е д л о г

да професора др Љиљану Радуловић изабере у **звање редовног професора** за ужу научну област **Кривично право** – предмет **Кривично право**.

КОМИСИЈА

У Београду, 6. маја, 2010. године

др Зоран Стојановић, редовни професор

др Милан Шкулић, редовни професор

др Јован Тирић, научни саветник